

πέση εἰς τὰς παγίδας τὰς ὁποίας ἤθελον νὰ τῷ σήσωσιν.

Ἐκτὸς τῆς πολλῆς του εὐφυίας, ἦν ἔδειξε κατὰ καιρούς, ὃ 'Ροσσίνης, ἀλέμαζεν εἰς τὴν συμφωνίαν μέτρα τινά, τὰ ὁποῖα οἱ βιολινισταὶ ἔξετέλουν χρούοντες τὸ τόξον ἐπὶ τῶν λαμπτήρων τῶν ἀναλογίων τῆς ὁρχήστρας. Ἐκτὸς τούτου, ἡναγκάθη νὰ συνθέσῃ μουσικὴν, χαρακτήρος δλῶς ἀντιθέτου εἰς τὴν ἔννοιαν τῶν λόγων, καὶ μᾶλλον, εἰς τὴν φωνὴν τῶν τραγωδιστῶν. Ποτὲ μὲν ἔθετε τὰ εὑθυμα καὶ γελοιώδη προσωδήματα εἰς τὴν παθητικὴν σκηνὴν, καὶ τὸ ἀνάπταλιν· ποτὲ δὲ ἔγραφεν διαγράμματα (notes) τῆς χαμηλῆς δαπασῶν, ἀντὶ δξιῶν εἰδῶν, ἀντὶ τῶν βαρυφόνων ἄλλοτε δὲ τέλος, ἐσύνθετε λαρυγγισμὸν καὶ πακιλωδίας διὰ φωνὰς τραχείας καὶ δλίγον ἔξτρημάνες.

Οἱ δύο Βρονσκῖοι του παρεστάθησαν τὴν ἀποχρέω του 1813. Τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀνεφάνη ὁ Ταγκρέδης, ἐν τῶν ἀξιολογοτέρων του μελοδραμάτων, παρασταθεὶς εἰς τὸ θέατρον τοῦ 'Φοίνικος, καὶ μετ' δλίγους μῆνας ἔπειτα, ἡ 'Ιταλίς εἰς τὸ 'Ἀλγέριον, μεγάλως ἔπιτυχὸν εἰς τὸ θέατρον τοῦ Σαν-Βενεδέτου τῆς αὐτῆς πόλεως.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

Η ΓΥΡΟΓΕΙΟΣ ΣΦΑΙΡΑ. ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΜΕΓΕΘΗΣ ΑΤΜΟ- ΚΙΝΗΤΟΣ ΜΗΧΑΝΗ.

Ἐάν τις δίψῃ τεὺς δρθαλμούς τευ εἰς γεωγραφικὸν γάρτην παριστάνοντα ἡμισφαίριον, τοῦ ὅποιου τὸ μὲν κέντρον νὰ ἔηαι τὸ σημεῖον τοῦ πόλευ, ἡ δὲ περιστέρεια ὁ ἴσημερινὸς, δηλαδὴ τὸν γάρτην τοῦ Μερκάτωρος, θλέπει ἐν πρώτοις διὰ ἄπασαι αἱ ἡπειροὶ εὐρίσκονται, οὐτω εἴπω, εἰς τὸ βέρειον ἡμισφαίριον, ἐνῷ τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ μεσημβρινοῦ ἡμισφαίριού καλύπτεται ἀπὸ θάλασσαν. Η ἄκρα τῆς Ἀμερικῆς τῆς Ἀφρικῆς, η Αβστραλία καὶ μέρος τῆς Ὡκεανίας εἰσὶ τὰ μόνα μέρη τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ἡπειρον τοῦ ἄλλου ἡμισφαίριον. Οὐθεν, δύναται τις νὰ εἴπῃ δι: ή σφαῖρα συνισταται ἀπὸ δύο ἡμισφαίρια, τὸ μὲν ὑδατῶδες, τὸ δὲ γῆινον. Εἰς τὴν φύινοπωρινὴν ἴσημερίαν, δ 'Ηλιος μεταβαίνει εἰς τὸ νότιον ἡμισφαίριον, θερμαίνει τὴν ἐπιφάνειαν τῶν θαλασσῶν, ἐξ ὧν ἀνυψοῦται ἀπειρος ποσότης ὑδατῶδες ἀτμοῖς. Οἱ ἀτμοὶ εὗται ἔλκονται διὰ τῶν ὑψηλοτέρων ρευμάτων τῆς ἀτμοσφαίρας πρὸς τὸ βέρειον ἡμισφαίριον, δπο ἀπαντώσι μεγάλας γρήνους ἐπιφανείας, κατεψυγμένας δι' Ἑλλειψιν 'Ηλίου, εὐρύχωρα ἐπιπεδώματα, καὶ ὑψηλὰ ὅρη, περικεκαλυμμένα ἐκ πάγου

καὶ χλόνος· ζήνει εἰς ἀτμοὶ εὗται μετασχηματίζονται κατ' ἀρχὰς εἰς νέφη, τὰ δποῖα πίπτουσιν μεταβαλλόμενα ἀκολούθως εἰς βροχήν, χιόνα καὶ χάλαζαν. Ἐκ τούτου βλέπετε τις διτὶ η κυκλοφορία τῶν ἀτμῶν εἶναι: ὅποια καὶ η εἰς τὴν ἀτμοκίνητον μηχανήν. Αἱ θάλασσαι τοῦ νοτίου ἡμισφαίριον εἶναι δὲ λέθης, η ἔστια τῆς γεννήσεως των· τὸ δὲ βρέστιον ἡμισφαίριον εἶναι τὸ ἀερόναστον.

Ἄνεφραμεν τὸ πρᾶγμα μόνον ἀς ὕδωρεν τὰς ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας μᾶς παρέχει η ἐργασία τοῦ περιώνυμου τῆς ἐποχῆς μας μετεωρολόγου, Κ. Δέσου ἐκ Βερολίνου. Εὰν εἶναι ἀληθὲς διτὶ τὸ νότιον ἡμισφαίριον εἶναι δὲ γεννήτωρ τοῦ ὑδατῶδους ἀτμοῦ, η θερμοκρασία του εἶναι χαμηλοτέρα ἀπὸ τὴν τοῦ βρεστίου ἡμισφαίριον. Πραγματικῶς, τὸ ὕδωρ μεταβαίνει ὡς εἰς ἀτμῶδη κατάστασιν ἀπορρίφων μόνον ποσότητα τινὰ θερμότητος, ητο δὲν εἶναι πλέον αἰσθητὴ εἰς τὰ γυμνὰ αἰσθητήριά μας, οὐδὲ εἰς τὸ θερμόμετρον καὶ καταντᾶ, λαθραία, διὰ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν λέξιν τῶν φυσικῶν. Η παρατήρησις ἐπιβεβαιοῖ τὰς ὑποθέσεις ταύτας. Πολύπλοκοι ὑπολογισμοὶ γεννόμενοι μὲ τὸν νουνεχέστερον τρόπον, ἔφερον τὸν Κ. Δέσην νὰ συμπεράνῃ διτὶ η μέση θερμοκρασία τοῦ νοτίου ἡμισφαίριον εἶναι 13° 6'.

Εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον, ἐξ εναντίας ὁ ὑδατῶδες ἀτμὸς, μεταβαίνων ἀπὸ κατάστασιν δγράν, ἀποδίδει εἰς τὴν ἀτμοσφαίραν καὶ εἰς τὴν γῆν τὴν θερμότητα, η ἀπερρόφηση μετασχηματίζομενος εἰς ἀτμόν ἐπομένως η μέση θερμοκρασία τοῦ ἡμισφαίριον τούτου πρέπει νὰ ἔηναι ὑψηλοτέρα τῆς τοῦ ἀντικειμένου ἡμισφαίριον· τοῦτο δὲ εἶναι τὸ συμβαίνον πραγματικῶς, διότι η μέση θερμοκρασία του εἶναι 15° 5'. Ματαίως θὰ ἔξητη τις νὰ ἔξηγηση τὴν διαφορὰν ταύτην τοῦ βρεστίου καὶ νοτείου πόλεων, τοῦ μὲν ἔχοντος περίσσειαν σερέων, τοῦ δὲ θαλασσῶν. Εὰν αἱ ἡπειροὶ θερμαίνωνται πλειότερον τῶν θαλασσῶν ἐν καιρῷ θέρους, ψυχραίνονται δμως καὶ πλειότερον ἐν καιρῷ χειμῶνος· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ἔνιαυτοῦ, η ἰσορροπία ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῆς ἔηρᾶς καὶ θαλάσσης. Ο λόγος, τὸν δποῖον ἐδώσαμεν, εἶναι ἀληθής, καὶ μᾶς φέρει εἰς τὸ συμπέρασμα διτὶ η μέση θερμοκρασία τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ στρώματος, τοῦ τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν περικαλύπτοντος, καὶ εἰς τὸ δποῖον ζῶμεν εἶναι 140, 5'. σχεδὸν παρ' δλίγεν τὴν μὲ τὴν μέσην θερμοκρασίαν τοῦ μηνὸς Μαΐου εἰς τοὺς Παρισίους.

Η σύγκρισις δμῶν τῆς γῆς μὲ μηχανὴν ἀτμοκίνητον εἶναι ἀκριβῆς· η ποσότης τοῦ ὑδατοῦ, ητο δὲν πίπτει εἰς τὸ βέρειον ἡμισφαίριον, πρέπει ἀναμφισβέλως νὰ εἶναι περισσοτέρα ἐκείνης, ητο πίπτει, πρὶν διαβῇ τὸν ἴσημερινόν. Η πεῖρα δὲν ἀποδεικνύει ψευδῆ τὴν πρόθεψιν ταύτην, καὶ, καθόσον αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι παρατηρήσεις συγχωροῦν τὴν ἐπιβεβαίωσιν, εἰς τὸ ἡμέτερον μόνον ἡμισφαίριον η ἔνιαυσίος ποσότης τοῦ ὑδατοῦ η τῆς πιπτούσης χιόνος εἶναι περισσοτέρα.

Τὸ ὕδωρ καὶ η θερμότης εἰσὶ τὰ μόνα καὶ κύρια στοι-

χεῖα τῆς ζωῆς τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν ἐκ τῶν δύο τούτων ζωτικῶν στοιχείων τὸ θῦμωρ εἶναι τὸ οὐσιωδέστερον. Αἱ κατεψυγμέναι πεδιάδες τοῦ Σπιτεσθέρου καλύπτονται διά τίνος χλοεροῦ τάπητος, πανταχοῦ δους ηχίων ἔκλειπτε διά τινας ἔβδομάδας. Αἱ θάλασσαί του, τῶν ὅποιων ἡ θερμοκρασία, καὶ εἰς αὐτὸν τὸ θέρος, μόλις ὑπερβαίνει τὸ μηδενικὸν, κατοικοῦνται ἀπὸ μαστοφόρων τινὰ ζῶα, ἀπὸ πτηνῶν, ἀπὸ ιχθεῖς καὶ μαλάκια· ἀλλ᾽ ἐὰν ή ἔρημος, στερουμένη ὑδατος, δὲν εἴχε τὰς δάσεις τῆς, θάτον ἄψυχος.

Τὸ θῦμωρ τῶν φεσμοβριῶν θαλασσῶν, μεταβαλλόμενον εἰς ἀτραπὸν κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ χειμῶνος τῶν ἡμετέρων καλιμάτων, δύτε εἴναι θέρος εἰς τοὺς ἀντίποδάς μας, καὶ εἰσέρον εἰς τὸ βρόειον ἡμισφαίριον, καταβρέχει, πηγνύμενον πάλιν καὶ πίπτον εἰς σχῆμα βροχῆς, τὰς ἀπεράντους γηίνους ἐπιφανείας τῆς Ἀσίας, τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς· ἡ δὲ βροχὴ αὐτῇ συντηρεῖ τὰς πηγὰς τῶν ποταμῶν, ἐπισωρεύει ἐπὶ τῶν δρέων ποσότητας χιόνος, τῆς ὁποίας ἡ ἀνάλυσις, γινομένη τὸ θέρος, ἀναπληροῖ τὴν βροχήν. Τοιουτοτρόπως ἡ κυκλοφορία τοῦ ὑγροῦ τῆς ὑδρογείου σφαίρας κινεῖται ώς καὶ τὸ ἐν τοῖς ἡμετέροις σώμασιν δῆλος. Ἡλιος εἴναι ἡ καρδία ἡ κινοῦσα τὸ ρευστὸν τοῦτο, καὶ ἐλλέγως δύναται τις νὰ εἴπῃ διὰ εἴναι ἡ ζωὴν πηγὴ τῆς ἐπιφανείας τῆς ὑδρογείου σφαίρας. Ἐὰν δὲ λαμπτήρος οὔτος ἐσβύνετο, ἡ γῆ θὰ ἔξηκολούθη νὰ κυλίεται εἰς τὸ χάος, ἀλλ᾽ οὐδὲν ζῶν δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, διότι θὰ ἔσασθλευεν ἀνομβρία καὶ χειμῶναι αἰώνιοις.

Ο ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ.

Ἐσχάτιας ἀγηγγέλθη ὑπὸ τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων ἡ ἐφεύρετις νέου τινὸς παραδόξου Τηλεγράφου, γενομένη ὑπὸ τοῦ Κ. Μπενούα καὶ Μπιᾶ. ‘Ο Τύπος, δὲ’ ἔκτεταμένου ἀρθρου, ἐπεχείρησεν ἡ ἀποδείξῃ διὰ ἡ ἔκθεσις τοῦ Κ. Ἀλίξ θτο μύθος τις δομοίς πολλῶν ἄλλων τοιούτου εἴδους. ‘Ἐγλεύσασεν ἐπίσης τὴν ἐφεύρεσιν καὶ ἡ γαλλικὴ ‘Εθδεμάς. Ἀλλ’ ἡ ειδοποίησις, διὰ ἐντὸς ὀλίγου θέλει γίνει, ἐπὶ παρεσίᾳ τῶν κυριωτέρων τῶν Παρισίων δημοσιογράφων, πείραμα τῷ συμπαθητικῷ οὖτως ὄνοματθέντος τούτου Τηλεγράφου, ἐπαναληφθεῖσα, ἡνάγκασε πολλοὺς ἡ ἀναβάλλειν πρὸς ὥραν τὴν κρίσιν των. ‘Η ἐφημερὶς Galliniani — s Messenger, δημοσιεύει περιέργους τινὰς λεπτομερείας περὶ τῆς ἐφεύρεσεως ταύτης στηριζομένας εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Κ. Ἀλίξ. Πρὸ ἐξ ἐτῶν οἱ Κ. Κ. Μπενούα καὶ Μπιᾶ συνέλαβον τὴν ἀπόστασιν νὰ πειραθῶσιν, ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ ἐφεύρεσθαι τρόπος τις τῆς διὰ τῆς ἡλεκτρικῆς

συμπαθείας ἀνταποκρίσεως. Εἰ καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν, διὰ διπάρχει εἰς τὴν ἐμψυχον καὶ ἀψυχον φύσιν συμπαθεία τις, ἀπορρέουσα ἐκ τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρευστοῦ, καὶ θαυμάσιά τινα γεγονότα ἐλέγθησαν, ἐπὶ τῇ διαβεβαιώσει αἰσιοπίστων ἀτόμων, ως μὴ δυνάμενα νὰ ἔξηγηθῶσιν ἄλλως, ἀλλ’ ἐπέρωτο τρεῖς Γάλλοι ν' ἀποδείξωσι τὸ δυνατὸν τῆς λύσεως καὶ αὐτῶν τῶν πλέον θαυμαστίων μυστηρίων. ‘Αν καὶ δύσκολον νὰ τὸ πιστεύσωμεν, ἀλλὰ δὲν θέλομεν παλιν ν' ἀναιρέσωμεν ἀπολύτως ἐν πρᾶγμα, διὰ τὸν ἀπλοῦν λόγον διὰ δὲν τὸ ἐννοοῦμεν. Οἱ Κ. Κ. Μπενούα καὶ Μπιᾶ, (λέγει δ. Κ. Ἀλίξ), ἀνεκάλυψαν διὰ ὑπάρχουσι ζῶα τινὰ, δεικνύοντα μερίστην αἰσθητικότητα ὑπὸ την ἐπιβρέθη τοῦ μαγνητικοῦ ρευστοῦ, καὶ διὰ ἡ συμπαθεία, ἡν αἰσθάνονται: ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν τούτου, εἴναι ὄμοιόμορφος καὶ ἡ αὐτὴ, οἰαδήποτε καὶ ἀλλαζούσα αὐτὰ ἀπόμασις. Λέγουσιν οὗτοι, διὰ ἡ αἰσθητικότης καὶ ἡ συμπαθεία αὕτη συνεχέστερον ἐνυπάρχεις ἀνεπτυγμένη εἰς τὰ διστραχόδερμα ἡ εἰς τὰ ἄλλα ζῶα, καὶ πλέον τῶν λοιπῶν τοῦ γένους τούτου εἰς τοὺς κοχλίας (σαλιγκάρια). ‘Ανεκάλυψαν διὰ ἐὰν δο κοχλίας ὑποβληθῆ διὰ προπαρασκευῆς τίνος εἰς τὴν ἐπιβρέθη δρύματος ἡλεκτρικοῦ τῆς βολταϊκῆς συστοιχίας (battery voltaique), καὶ ἐγκιθῶ διὰ τοῦ δακτύλου, ἐπισυμβαίνει κλονισμός τις ἡλεκτρικός, δστις, ἐνεργῶν ἐπὶ τίνος ἀγωγοῦ, δπως ἐπὶ τοῦ ἡλεκτρικοῦ τηλεγράφου, παράγει τὸ ζητούμενον σημεῖον. ‘Οθεν ἐὰν εἰς Παρισίους κοχλίας τις ἐνεργῆ ἡλεκτρικῶς ἐπὶ τίνος βελόνης, ἡ ἄλλου σημαίνοντος τὸ στοιχεῖον Α, δὲλαχάθι εὑρισκόμενος, εἰς Λονδίνον, φέρει ἐπειν, κοχλίας, θέλει παράξει τὴν αὐτὴν στιγμὴν τὸ σημεῖον, ὅστε θέλει τελεσθῆ τοιουτοτρόπως, διὰ τῆς συμπαθητικῆς δυγάμεως, διὰ μέχρι τοῦδε ἐγίνετο διὰ τῆς μεταδόσεως τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρευστοῦ μέσον σύρματος ἐκτεινομένου ἀπὸ τοῦ ἐνδὸς εἰς τὸ ἄλλο μέρος. ‘Ο Κ. Ἀλίξ περιγράφει μηχανή τινα περιέχουσαν ἀριθμὸν κοχλιῶν, ὃν ἐκαστος παράγει τὸ ἑαυτοῦ σημεῖον, καὶ διηγεῖται ἀκολούθως περὶ πειράματός τίνος γενομένου πρὸ τίνων ἡμερῶν εἰς Παρισίους ὑπὸ τοῦ Κ. Μπενούα, ἀνταποκρινομένως μετά τοῦ φίλου του Κ. Μπιᾶ, εἰς Νεοβόραχον, ἀπέγων 2000 μιλίων ἀπὸ Παρισίους, παρ' οὐ καὶ ἐλατέ πάραυτα ἀπάντησιν. ‘Ἄς περιμένωμεν τὸ ἀναγγελλόμενον πείραμα, καὶ εὐκόλως θέλομεν, πεισθῆ περὶ τῆς ἀληθείας ἡ μὴ τοῦ πράγματος.